

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

42. A Domino faction est istud, & est mirabile in oculis nostris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

42. *A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris.*

Caluini
astutia.

DE CLAMITAT hic rursus Calvinus, & illustrem hanc prophetiam de gloria Messie quem Synagoga reiecit, ad hodiernæ apostasiæ nouitatem & incrementum homo impius transfert: verbis quidem non ita perspicuis & claris, vt de seipso suisque Geneuensibus loqui velle videatur (sic enim omnes Lutheranorum sectas, quæ validæ tunc erant, & totum reliquum sodalitiū in se vnum concitasset) sed sic vt à suis facillè intelligatur. Quæ Caluini frequens astutia est, quam euidenter prodit in comment. ad 1. Cor. II. vbi quū Christi corpus & sanguinem in sacra Cœna *realiter exhiberi & sumi dixisset, Verbis (inquit) vulgaribus vtor. sed me mei intelligunt.* Nempe quòd nihil minus cogitare, sed realis exhibitionis nomine Catholicos & Lutheranos ludificare vellet, quum realè ipse non aliam quàm spiritualem, & quæ fide fit, (si tamè illam) intellexerit. Non dissimiliter in genere hîc declarat Calvinus *de admirabili & stupendo noui Euangelij exortu, restitutione, ac statu.* De quo Euangelio nouiter ex oriente ac restituto loquatur, non explicat, ne reliquas sectas ab ipso seiunctas, quæ sibi singulè hunc nouum exortum & restitutionem Euangelij venditant, grauitè offenderet, sed à suis intelligitur de sola Geneuensi Ecclesia alijsq; ab ea progressis eiq; adhærētibus loqui. Sic enim in hūc locū scribit. *Meminerimus quoties de Ecclesiæ ortu, restitutione, statu, totaq; salute agitur, nō esse cōsulēdos sensus nostros, sed tribuēdū virtuti Dei honorē, vt absconditum eius opus miremur. Reuocamur enim hic à stulta hominū reuerētia, quæ saepe Dei gloriā obscurat. Ac si dixisset Prophe-*

ra, quolibet splendidis titulis polleant homines, peruersè tamè fieri, si quis illos Deo opponat. Quo refellitur diabolica Papistarum impietas, qui laruat e sua Ecclesie determinationem Dei verbo præferre non dubitant. Hæc ille, torquendi, deprauandi, & adulterandi verbi Dei, mirus artifex. Vide enim vt præsentem prophetiam miserè torqueat & impiè deprauet. De casu Synagoga, & veterum Sacerdotum perfidia, Christi que & Euangelij eius exaltatione dictum est: *Lapis quem reprobauerunt edificantes, hic factus est in capite anguli: A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris: Ergo quancumque aliqua noua secta exurgit contra Pastores & Doctores, quos Christus dedit Ecclesie suæ, & quos Spiritus S. posuit regere Ecclesiam Dei, quam acquisiuit sanguine suo, nulla est habenda Pastorum reuerentia, nec curandum quam splendidis titulis polleant, siue Apostoli, siue Prophetæ, siue Euangelistæ, siue Pastores, & Doctores, siue Episcopi, & Præpositi Ecclesiarum, siue Presbyteri & Seniores vocentur. Valer enim scelerata Caluini collectio & prophetiæ huius deprauatio non solum contra præsentis Catholicæ Ecclesie Episcopos & Pastores, sed etiam contra Apostolos, Prophetas, Euangelistas, & alios quoscunq; splendidos in Ecclesie regimine titulos. Nec minus iuxta Caluini collectionem licuisset Iudæis illis Christianis, Apostolos & Seniores in Concilio Hierosolymitano collectos, & omnia ferè legalia abolentes ex alto despiciere, quantumuis splendidis titulis pollerent, dicerèque se verbo Dei per Moysen scripto inhærere, illos verò licet architectos Ecclesie verbū Dei reprobandes, minimè mirum facere, quia à Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris, vt illi non secus errent quā Pharisei & Scribæ in Christo reijcien-*

Caluini
artificium
in adulte-
rando
verbo
Dei.

Ephes. 4.
Act. 20.

Caluina-
næ conse-
quentiæ
absurditas
& blas-
phemia.

Q4 do

do errauerunt. Non minus, inquam, hoc illis licuisset dicere ac facere, quam hinc licet Caluino suam ab Ecclesia apostasiam eodem furo tegere.

Caluinus
suo telo
iugulatur.

Lutherani quoque, Anabaptista, Seruetiani, aut alia qualibet hodie secta non secus contra Caluinum, omnesque Ecclesiae Geneuensis Ministros, Pastores, Seniores, vbi de aliqua Scripturae interpretatione, aut censura Ecclesiastica oritur quaestio (quales inter eos sunt innumerae) hoc eodem modo excipiet, quo Caluinus contra omnes Ecclesiarum Praepositos excipiendum dicit. Splendidis quidem titulis polletis; Ministri verbi, Pastores populi, Seniores consistorij vocamini. Vestrum in Scripturis exponendis iudicium interponitis, (perpetuum enim Caluino ac Bezae est, reiectis Patrum sententijs dicere, *Ego sic iudico. Ego sic sentio. Ego hunc esse sensum non dubito, &c*) Penes vos censuram esse dicitis. Vos pro architectis & Praedibibus Ecclesiae venditatis. Sed peruersae facitis quod Deo vos opponitis. Verbum Dei nos aliud docet. Titulos vestros non curamus. A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris. Manifeste hinc refellitur vestra diabolica impietas, qui laruatae Ecclesiae vestrae determinationem verbo Dei praefere non dubitatis. Quam enim Caluinus Catholicis impietatem impingit, eandem quaelibet alia secta Caluino & suis merito impingere potest. Quaelibet enim alia secta Geneuensem Ecclesiam pro laruata non vera habet. Quaelibet alia secta verbum Dei pro suis dogmatibus facere affirmat & credit.

Cur solos
Catho-
licos per-
stringit
Calui-
nus.

Sed qui fit quod ceteris omnibus sectis praetermissis, solam veram & Catholicam Ecclesiam hinc perstringit Caluinus? Cur solos Catholicos (quos Papistas vocat) diabolicae impietatis arguit,

guit, quòd suæ Ecclesiæ determinationem verbo Dei prætulerint? Subiungit aliquid, quo id probare contendit, quod dissimulandum non est. Unde enim (inquit) secundum eos pendet verbi Dei auctoritas nisi ab hominum placito? Ut Deo nihil plus sit in vis residuum quàm quod ab Ecclesia precario accipit. Longè aliter hoc loco nos instituit Spiritus S. Nempe simul ac in medium prodit maiestas Dei, silendum esse toti mundo. Hæc ille. Multum haud dubiè laboravit Calvinus, ut post tam atrocem accusationem, quòd Catholici suæ Ecclesiæ determinationem verbo Dei præferre non dubitauerunt, certam aliquam tantæ accusationis notam, certum & illustre aliquod argumentum subiiceret, ac dogma aliquod proferret à Catholica Ecclesia determinatum, cui verbum Dei manifestè repugnaret. Hoc enim esset propriè ac verè suam determinationem verbo Dei præferre. Nunc autem nihil tale profert, sed huiusmodi aliquid, quod si verum crimen esset, conficeret tamen, non aliquam Ecclesiæ determinationem, sed ipsam Ecclesiam determinantem verbo Dei præferri. Ait enim, secundum Catholicos verbi Dei auctoritatem non nisi ab hominis placito pendere, & eam totam ab Ecclesia precario Deum accipere. Nempe quia quid sit pro verbo Dei & Scriptura Canonica habendum, Ecclesia suo iudicio determinat. Hoc enim intelligit, hoc vult dicere Calvinus, licet obscure loquatur, ut à rudiori lectore Catholico vix intelligatur. Satis ei erat quòd à suis suorumque scriptorum lectoribus intelligeretur. Sic quippe alibi scribit. *Pendet (inquiunt Papistæ) ab Ecclesiæ determinatione, & quæ Scripturæ reuerentiâ debeatur, & qui libri in eius catalogo censendi sunt. Moxque paucis interiectis infert. Quibus impiorum sanis subijcietur fides nostra, si credatur hominum beneficio non secus ac precariam*

Institut.
lib. 1. c. 7.
num. 1.

iam habere auctoritatem? Huic obsoletę & rancidę calumnię quam hęc Calvinus vt cramben sæpe recoctam regerit, iam olim respondimus, tum in Opere nostro de Principijs fidei, tum vberius multo in defensione nostra contra VWhitakerum, qui Caluini vanitatem maiori vanitate & ineptia tueri frustra conatus est. Summa est, mentiri Caluinum quando ait sententiã Catholicorum esse, quod ab Ecclesię determinatione pendet, quę Scripturę reuerentia debeat. Hoc enim Ecclesia non determinat, sed vt rem per se notissimam penitus indeterminatam relinquit. Determinat quidem qui libri pro Scripturę Canonica habendi sint, sed non determinat quanta fides & auctoritas ipsi Scripturę Canonice adhibenda sit. Quę duo quã longę latęque inter se discrepent, in vtroq; Opere præ nominato, sed magis in posteriori, latę & copiosę explicuimus. Vana ergo & friuola, scelerata & impia est, tota hoc loco Caluini declamatio. Quę tamen impietas maxima in postremis eius verbis clarius cõspicitur, vbi ait Spiritũ S. hęc docere, simul ac in medium prodit maiestas Dei, silendũ esse toti mundo: id est, vbi aliqua noua secta exoritur, silendũ esse toti Ecclesię. Suam enim sectã, sui noui Euãgelij exortum, & restitutionẽ, pro quo hoc loco pugnat, homo blasphemus designat, quum Dei maiestatem in medium prodire fingit; sicuti Ecclesię Pastores ac Præpositos negligendos designat, quum toti mundo silendum affirmat. Hęc est Caluini hoc loco larvata blasphemia, quam detracta larua omnium oculis in propria forma conspiciendã subijcere operę precium duxi.

Lib. 9.
cap. 3.
Lib. 3.
cap. 12.

Defens.
contra
VWhitak.
Lib. 1.
cap. 2. ad
sect. 6.

Caluini
larvata
blasphemia.